

دو قسم از افرادی که به آخرت سفر می کنند - 1 / اسفند / 1394

مجموعه «عطر ماندگار» شامل قطعات کوتاهی از شرح احادیث اخلاقی با بیان رهبر معظم انقلاب اسلامی در ابتدای درس خارج فقه است. احادیث گنجانده شده در این مجموعه با مضامین اخلاقی و اجتماعی و قابل استفاده برای عموم جامعه است. منبع احادیثی که در این مجموعه شرح داده می شوند کتاب «الشافی فی العقاید و الاخلاق و الاحکام» است.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

فی الکافی عن الثبئی صلی الله علیه وآله مُسْتَرِيحٌ وَ مُسْتَرَاخٌ مِنْهُ (۱)
از این مرز بین دنیا و آخرت همه عبور می کنند و دو قسمند: یک عده ای خودشان با این عبور به راحت می رسند و از رنج نجات پیدا می کنند ؛ یک عده هم کسانی هستند که وقتی عبور می کنند، دیگران از دست آنها راحت می شوند.

أَمَّا الْمُسْتَرِيحُ
آن کسی که خودش با عبور از دروازه ی مرگ به راحت می رسد

فَالْعَبْدُ الصَّالِحُ
بنده ی صالح است که راحت می شود

إِسْتِرَاحَ مِنْ غَمِّ الدُّنْيَا
پس عبد صالح [از غم دنیا آسوده می شود]. [یکی این [آسایش است]

وَ مَا كَانَ فِيهِ مِنَ الْعِبَادَةِ
[و از رنج تکلیف و بندگی آسوده می شود] خب یک ریاضت هایی بر عهده ی بنده ی مؤمن هست. عبد صالح در دنیا ریاضت هایی باید بکشد ؛ کارهایی باید بکند ؛ تقیداتی دارد. مثلاً فرض کنید روزه ی ماه رمضان در هوای گرم یا برخاستن در نیمه ی شب از خواب راحت برای عبادت. اینها خب یک رنج هایی است دیگر ؛ رنج های جسمانی است. اگرچه حالا آن بندگان که به مراتب بالا برسند، این رنج ها برایشان راحت است و لذت می برند اما متعارف ماها اگر چنانچه خودمان را دچار کنیم به این جور عبادات و واقعاً تقید داشته باشیم بالاخره یک پابندی و سختی است، از آن هم راحت می شود.

إِلَى الرَّاحَةِ وَ نَعِيمِ الْآخِرَةِ
[راحت شدن از اینها به سوی آسایش ابدی و بهشت آخرت] این آن قسم اول است.

أَمَّا الْمُسْتَرَا حٌ مِنْهُ فَالْفَاجِرُ
[اما آن کسی که دیگران از دست او آسوده می‌شوند، او انسان فاجر است.]
چه کسی از دست او راحت می‌شود؟

يَسْتَرِيحُ مِنْهُ الْمَلِكَانِ
اول [کسانی که از دست او راحت می‌شوند] این دو ملک الهی که مأور نوشتن اعمال او هستند؛ آنها از دست او راحت می‌شوند. [آنها] که هی می‌دیدند او گناه می‌کند، خطا می‌کند، معصیت الهی می‌کند، خب اینها ملک بودند، رنج می‌بردند لابد از او، آنها از دستش راحت می‌شوند.

الَّذَانِ يَحْفَظَانِ عَلَيْهِ
آن کسانی که یحفظونه من امرالله یعنی به دستور خدای متعال حفاظت می‌کنند

وَ خَادِمُهُ
آن کسانی که در دنیا خدمت او را می‌کنند از دستش راحت می‌شوند.

وَ أَهْلُهُ
[و خانواده‌ی او از دستش راحت می‌شوند]

وَ الْأَرْضُ الَّتِي كَانَ يَمْشِي عَلَيْهَا
همین زمینی که انسان فاجر بر روی او عبور می‌کند، این زمین هم از دست او راحت می‌شود. ما نمی‌فهمیم که چه دارد می‌گذرد در این عالم وجود و در این عالم کون. با این چشم ظاهری چیزهایی را نمی‌شود فهمید اما این واقعیت دارد؛ آن زمین هم از دست او راحت می‌شود.

(۱) الشافی، صفحه‌ی ۸۸۲